

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (ötödik tanács)

2024. november 21.*

„Előzetes a döntéshozatal – Környezet – 995/2010/EU rendelet – A fát és fatermékeket piaci forgalomba bocsátó piaci szereplők kötelezettségei – – A 2. cikk a)–c) pontja – A »fa és fatermékek«, a »forgalomba hozatal« és a »piaci szereplő« fogalma”

A C-370/23. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (a Szlovák Köztársaság legfelsőbb közigazgatási bírósága) a Bírósághoz 2023. június 13-án érkezett, 2023. április 26-i határozatával terjesztett elő

a **Mesto Rimavská Sobota**

és

a **Ministerstvo pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky**

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (ötödik tanács),

tagjai: I. Jarukaitis, a negyedik tanács elnöke, az ötödik tanács elnökeként eljárva, D. Gratsias (előadó) és E. Regan bírák,

főtanácsnok: T. Čapeta,

hivatalvezető: S. Spyropoulos tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2024. május 15-i tárgyalásra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

- a szlovák kormány képviselőjében E. V. Larišová, meghatalmazotti minőségben,
- a magyar kormány képviselőjében Fehér M. Z. és Kissné Berta R., meghatalmazotti minőségben,
- az Európai Bizottság képviselőjében A. Tokár és C. Valero, meghatalmazotti minőségben,

* Az eljárás nyelve: szlovák.

a főtanácsnok indítványának a 2024. július 4-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,
meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a fát és fatermékeket piaci forgalomba bocsátó piaci szereplők kötelezettségeinek meghatározásáról szóló, 2010. október 20-i 995/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2010. L 295., 23. o.) 2. cikke b) pontjának értelmezésére vonatkozik.
- 2 E kérelmet a Mesto Rimavská Sobota (Rimaszombat városa, Szlovákia) és a Ministerstvo pôdohospodárstva a rozvoja vidieka (mezőgazdasági és vidékfejlesztési minisztérium, Szlovákia; a továbbiakban: mezőgazdasági minisztérium) között folyamatban lévő jogvitában terjesztették elő, amelynek tárgyát azon bírság jogszerűsége képezi, amelyet az alperes a felperessel szemben kiszabott, amiért az elmulasztotta a 995/2010 rendelet 4. cikke (2) bekezdése és 6. cikke szerinti, a kellő gondosság elvén alapuló rendszer létrehozását.

Jogi háttér

Az uniós jog

- 3 A 995/2010 rendelet (31) preambulumbekkezdése az alábbiak szerint rendelkezik:
„Mivel e rendelet célját, nevezetesen az illegális fakitermelés és a hozzá kapcsolódó kereskedelem elleni küzdelmet, a tagállamok egyénileg nem tudják kielégítően megvalósítani, és ezért az a léptéke miatt uniós szinten jobban megvalósítható, az Unió intézkedéseket fogadhat el az [EUMSZ] 5.[cikkben] foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. [...]”
- 4 E rendelet „Tárgy” címet viselő 1. cikke ekként rendelkezik:
„E rendelet meghatározza a fát és fatermékeket a belső piacon első alkalommal forgalomba hozó piaci szereplők kötelezettségeit, valamint a kereskedők kötelezettségeit”.
- 5 Az említett rendelet „Fogalommeghatározások” című 2. cikke a következőképpen rendelkezik:
„E rendelet alkalmazásában:
a) »fa és fatermékek«: a mellékletben meghatározott fa és fatermékek, kivéve az olyan fából vagy fatermékekből előállított fatermékeket vagy azok alkotórészeit, amelyek életciklusukat lezárták, és amelyeket egyébként a hulladékokról szóló, 2008. november 19-i 2008/98/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv [HL 2008. L 312., 3. o.] 3. cikkének 1. pontjában meghatározott hulladékként kezelnének;
b) »forgalomba hozatal«: fa és fatermékek bármilyen módon, első alkalommal történő forgalmazása a belső piacon – az alkalmazott értékesítési technikától függetlenül –, kereskedelmi tevékenység keretében történő értékesítés vagy felhasználás céljából, fizetés ellenében vagy térítésmentesen. Ez magában foglalja a távollevők között kötött szerződések

esetén a fogyasztók védelméről szóló, 1997. május 20-i 97/7/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben [HL 1997. L 144; 19. o.] meghatározott távközlő eszközök útján történő forgalmazást is. A belső piacon már korábban forgalomba hozott fából és fatermékekből származó fatermékek belső piaci forgalmazása nem minősül »forgalomba hozatalnak«;

c) »piaci szereplő«: a fát vagy fatermékeket forgalomba hozó természetes vagy jogi személy;

[...]

f) »legálisan kitermelt«: a kitermelés szerinti ország alkalmazandó jogszabályaival összhangban végzett kitermelésből származó;

g) »illegálisan kitermelt«: a kitermelés szerinti ország alkalmazandó jogszabályainak megsértésével végzett kitermelésből származó;

h) »alkalmazandó jogszabályok«: a kitermelés szerinti országban az alábbi tárgykörökre vonatkozó hatályos jogszabályok:

– a hivatalos közlönyökben jogszerűen közzétett területi határokon belüli fakitermelési jogok,

[...]

– harmadik feleknek a fakitermelés által érintett törvényes használati és tulajdonjogai, [...]

[...]

6 Ugyanezen rendeletnek „A piaci szereplők kötelezettségei” című 4. cikke az alábbiakat írja elő:

„(1) Tilos az illegálisan kitermelt fa vagy az ilyen fából származó fatermékek piaci forgalomba hozatala.

(2) A piaci szereplőknek kellő gondossággal kell eljárniuk, amikor fát vagy fatermékeket hoznak forgalomba. E célból egy eljárásokból és intézkedésekből álló keretrendszer – a továbbiakban: a kellő gondosság elvén alapuló rendszer – kell alkalmazniuk, a 6. cikkben meghatározottak szerint.

„(3) Minden piaci szereplőnek fenn kell tartania és rendszeresen értékelnie kell az általa alkalmazott, a kellő gondosság elvén alapuló rendszert [...]”.

7 A 995/2010 rendeletnek „A kellő gondosság elvén alapuló rendszerek” című 6. cikke (1) bekezdésében így rendelkezik:

„A 4. cikk (2) bekezdésében említett, a kellő gondosság elvén alapuló rendszernek az alábbi elemeket kell tartalmaznia:

a) olyan intézkedések és eljárások, amelyek hozzáférést biztosítanak a piaci forgalomba hozott fa vagy fatermékek piaci szereplők általi forgalmazására vonatkozó, alábbi információkhoz:

– termékleírás, beleértve a termék kereskedelmi nevét és típusát, valamint a fafajok közönséges nevét és adott esetben teljes tudományos nevét,

- a kitermelés szerinti ország és adott esetben:
 - i. a fakitermelés országon belüli régiója; és
 - ii. a kitermelési koncesszió;
 - mennyiség (térfogatban, tömegben vagy darabszámban megadva),
 - a piaci szereplő beszállítójának neve és címe,
 - a kereskedő neve és címe, akinek a fát és a fatermékeket eladták,
 - okmányok vagy egyéb információk, amelyek igazolják az említett fa és fatermékek megfelelését az alkalmazandó jogszabályoknak;
- b) kockázatértékelési eljárások, amelyek lehetővé teszik a piaci szereplő számára az illegális fakitermelésből származó fa vagy az ilyen fából származó fatermékek forgalomba hozatalával kapcsolatos kockázat elemzését és értékelését.

Az ilyen eljárások figyelembe veszik az a) pontban meghatározott információt, valamint a releváns kockázatértékelési kritériumokat, beleértve az alábbiakat is:

- az alkalmazandó jogszabályoknak való megfelelés igazolása, amibe beletartozhat a minősítés vagy olyan egyéb, harmadik fél által ellenőrzött rendszer, amely kiterjed az alkalmazandó jogszabályoknak való megfelelésre is,
 - meghatározott fafajta illegális kitermelésének elterjedtsége,
 - az illegális fakitermelés vagy gyakorlatok elterjedtsége a fakitermelés szerinti országban és/vagy országon belüli régióban, beleértve a fegyveres konfliktus gyakoriságának vizsgálatát is,
 - az ENSZ Biztonsági Tanács vagy az Európai Unió Tanácsa által a fa behozatalára vagy kivitelére kiszabott szankciók,
 - a fa és fatermékek forgalmazási láncának összetettsége;
- c) azon kockázatcsökkentési eljárások, amelyek az adott kockázat hatékony minimálisra csökkentése tekintetében megfelelő és arányos intézkedések és eljárások sorából állnak, és amelyekbe beletartozhat a további információ vagy dokumentumok igénylése és/vagy a harmadik fél általi ellenőrzés igénylése is, kivéve, ha a b) pontban említett kockázatértékelési eljárások során azonosított kockázat elhanyagolható mértékű”.
- 8 E rendelet „Szankciók” címet viselő 19. cikke (1) bekezdésében az alábbiakat mondja ki:

„A tagállamok megállapítják az e rendelet rendelkezéseinek megsértése esetén alkalmazandó szankciókra vonatkozó szabályokat, és megteszik a végrehajtásuk biztosításához szükséges valamennyi intézkedést”.

- 9 Az említett rendeletnek „A vám- és a statisztikai nómenklatúráról, valamint a Közös Vámtarifáról szóló, 1987. július 23-i] 2658/87/EGK tanácsi rendelet [HL 1987. L 256., 1. o.] I. mellékletében meghatározott Kombinált Nómenklatúrában besorolt fa és fatermékek, amelyekre e rendelet alkalmazandó” címet viselő melléklete tartalmazza az alábbi tételeket:

- „– 4401 Tüzifa hasáb, tuskó, rőzse, köteg vagy hasonló formában; faforgács vagy hasonló részek; fűrészpor, és fahulladék és -maradék, hasáb, brikett, labdac (pellet) vagy hasonló alakra tömörítve
- 4403 Gömbfa, kérgezeten vagy háncsoltan vagy durván szögletesre alakítva is
- [...]”.

A szlovák jog

- 10 Amint az 1. §-a (1) bekezdésének a) pontjából következik, a 2018. március 14-i zákon č. 113/2018 Z. z. o uvádzaní dreva a výrokov z dreva na vnútorný trh a o zmene a doplnení zákona č. 280/2017 Z. z. o poskytovaní podpory a dotácie v pôdohospodárstve a rozvoji vidieka a o zmene zákona č. 292/2014 Z. z. o príspevku poskytovanom z európskych štrukturálnych a investičných fondov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (a fa és fatermékek belső piacon történő forgalomba hozataláról, a mezőgazdasági és vidékfejlesztési támogatásokról szóló 280/2017. sz. törvény módosításáról és kiegészítéséről, az európai strukturális és beruházási alapokból nyújtott támogatásról szóló 292/2014. sz. törvény módosításáról, valamint egyes törvények módosításáról és kiegészítéséről szóló, módosított 113/2018. sz. törvény) alapeljárásban alkalmazandó változata (a továbbiakban: fatörvény) a fát és fatermékeket piaci forgalomba bocsátó piaci szereplők jogait és kötelezettségeit szabályozza.

- 11 A fatörvény 4. §-a a következőképpen rendelkezik:

„(1) A fát és fatermékeket piaci forgalomba bocsátó piaci szereplő köteles a kellő gondosság elvén alapuló rendszert alkalmazni [...] A kellő gondosság elvén alapuló rendszert a fa és fatermékek belső piacon történő forgalomba hozatalát megelőzően nyomtatott vagy elektronikus formában kell kidolgozni.

(2) A piaci szereplő köteles alkalmazni és rendszeresen értékelni a kellő gondosság elvén alapuló rendszert [...].

(3) A Szlovák Köztársaság területén kitermelt fából vagy bokrokból származó fát és fatermékeket a belső piacon forgalomba bocsátó és az erdős terület tulajdonosának, kezelőjének vagy erdőgazdálkodónak [...] minősülő piaci szereplő köteles a kellő gondosság elvén alapuló rendszerben a külön jogszabályoknak megfelelő információkat, dokumentumokat és bejegyzéseket, valamint a fakitermelés folyamatára, a fa és fatermékek kezelésére, a fa és fatermékek szállítására és belső piacon történő forgalomba hozatalára vonatkozó információkat és a kapcsolódó dokumentumokat is nyilvántartani.

[...]”

- 12 A fatörvény 17. §-a (1) bekezdésének c) pontja szerint a piaci szereplő közigazgatási szabálysértést követ el, „ha nem vezet be a kellő gondosság elvén alapuló rendszert, vagy nem megfelelően alkalmazza a kellő gondosság elvén alapuló rendszert, és azt [e törvény] 4. §[-ának] (1), (2), (3) vagy

(5) bekezdése alapján nem értékeli [...]”. Az említett törvény 17. §-a (5) bekezdésének b) pontja akként rendelkezik, hogy „[a] felügyeleti hatóság az [...] (1) bekezdés [...] c) [...] pontja szerinti közigazgatási szabálysértés elkövetése esetén 2000 és 10 000 euró közötti bírságot szab ki [...]”.

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

- 13 A Slovenská lesnícko-drevárska inšpekcia (erdészeti és erdőgazdálkodási felügyelet, Szlovákia) 2019. április 10-i határozatával a felperessel szemben a fatörvény 17. §-a (5) bekezdésének b) pontja alapján 2000 euró összegű bírságot szabott ki amiatt, hogy az a 995/2010 rendelet 2. cikkének b) pontja értelmében elmulasztotta a fatörvény 4. §-ának (1), (2) és (3) bekezdése szerinti, kellő gondosság elvén alapuló rendszert alkalmazni. E határozatot a mezőgazdasági minisztérium 2019. június 25-i határozata helybenhagyta.
- 14 Rimaszombat városa keresetet nyújtott be ez utóbbi határozattal szemben, amelyet a Krajský súd v Banskej Bystrici (Banska Bystrica-i regionális bíróság, Szlovákia) ítéletével elutasított. Rimaszombat városa felülvizsgálati kérelmet nyújtott be ezen ítélettel szemben a Najvyšší správny súd Slovenskej republikyhez (a Szlovák Köztársaság legfelsőbb közigazgatási bírósága), a kérdést előterjesztő bírósághoz.
- 15 A kérdést előterjesztő bíróság szerint Rimaszombat városa a fát olyan módon értékesítette, hogy ennek keretében csupán kijelölte a kitermelhető fákat vagy az e kitermeléssel érintett területeket, és e kitermelést a vevők maguk végezték az önkormányzati alkalmazottak felügyelete mellett.
- 16 Az alapeljárás felei nem értenek egyet abban a kérdésben, hogy Rimaszombat városa a 995/2010 rendelet 2. cikkének c) pontja értelmében vett „piaci szereplőnek” minősül-e. Rimaszombat városa úgy véli, hogy ez a minősítés nem alkalmazható rá, mivel nem már kitermelt fát értékesített, hanem a lábon álló fa kitermelésére vonatkozó jogot.
- 17 A mezőgazdasági minisztérium a maga részéről azt állítja, hogy Rimaszombat városa, mivel a 995/2010 rendelet 2. cikkének b) pontja értelmében fát „hozott forgalomba”, az e rendelet 2. cikkének c) pontja értelmében vett „piaci szereplőnek” minősül, és ennél fogva tiszteletben kell tartania az e rendelet 4. cikkének (2) bekezdésében előírt kötelezettségeket. A kérdést előterjesztő bíróság által előadottak szerint a mezőgazdasági minisztérium abból indul ki, hogy Rimaszombat városa közvetlenül értékesítette azt a fát, amelyet a vevőknek maguknak kellett kitermelniük és elszállítaniuk, anélkül azonban, hogy ez utóbbiakra átruházta volna az érintett erdő egy részének kitermelésére és az annak területén való gazdálkodásra vonatkozó jogot. A mezőgazdasági minisztérium véleménye szerint csak egy ilyen átruházás esetében lehet a vevőket a szlovák jog irányadó rendelkezései értelmében az „erdő kezelőjének” tekinteni, akik ekként elegendő információval rendelkeznek a gondosságon alapuló rendszer alkalmazásához, amint azt a 995/2010 rendelet 4. cikkének (2) bekezdése megköveteli.
- 18 A kérdést előterjesztő bíróság úgy véli, hogy az előtte folyamatban lévő ügy a 995/2010 rendelet 2. cikkének b) és c) pontja értelmében vett „forgalomba hozatal” és „piaci szereplő” fogalmának értelmezésével kapcsolatos kérdést vet fel.

- 19 E körülmények között a Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (a Szlovák Köztársaság legfelsőbb közigazgatási bírósága) úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdést terjeszti a Bíróság elé:

„Úgy kell-e értelmezni a [995/2010] rendelet 2. cikkének b) pontját, hogy e rendelet szerinti gömb- vagy tűzifa ellenérték fejében történő értékesítése abban az esetben is fa forgalomba hozatalának minősül, ha a szerződés szerint a fakitermelést a vevő az eladó útmutatása és felügyelete mellett végzi?”

Az elfogadhatóságról

- 20 A szlovák kormány úgy véli, hogy az előzetes döntéshozatal iránti kérelem elfogadhatatlan, mivel megfogalmazása szerint az előterjesztett kérdés arra kéri fel a Bíróságot, hogy a 995/2010 rendeletet alkalmazza az alapügy tényállására.
- 21 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az EUMSZ 267. cikkben említett eljárás keretében, amely a nemzeti bíróságok és a Bíróság feladatainak világos szétválasztásán alapul, az alapügy konkrét tényállásának a megállapítása és megítélése, valamint a nemzeti jog értelmezése és alkalmazása kizárólag a nemzeti bíróság hatáskörébe tartozik. A Bíróság feladata viszont, hogy az előzetes döntéshozatal iránti kérelmet előterjesztő nemzeti bíróság számára megadja az uniós jog értelmezésének azon elemeit, amelyek az alapjogvita megoldásához szükségesnek bizonyulhatnak, figyelembe véve az említett jogvitára és az azt jellemző tényállásra alkalmazandó nemzeti jogra vonatkozóan az előzetes döntéshozatalra utaló határozatban szereplő információkat (lásd ebben az értelemben: 2021. december 21-i Euro Box Promotion és társai ítélet, C-357/19, C-379/19, C-547/19, C-811/19 és C-840/19, EU:C:2021:1034, 134. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 22 Márpedig a jelen ügyben meg kell állapítani, hogy az előterjesztett kérdés – szövege szerint – a 995/2010 rendelet 2. cikkének b) pontja értelmében vett „forgalomba hozatal” fogalmának értelmezésére irányul. A kérdést előterjesztő bíróság feladata e rendelkezésnek a Bíróság értelmezése szerinti alkalmazása az alapügy tényállására, figyelembe véve a Bíróság által e célból nyújtott hasznos útmutatásokat annak érdekében, hogy lehetővé tegye számára az előtte folyamatban lévő jogvita eldöntését (lásd ebben az értelemben: 2024. szeptember 12-i Chaudfontaine Loisirs ítélet, C-73/23, EU:C:2024:734, 38. pont).
- 23 Ennélfogva az előzetes döntéshozatal iránti kérelem elfogadható.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésről

- 24 Kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra keres választ, hogy a 995/2010 rendelet 2. cikkének a)–c) pontját úgy kell-e értelmezni, hogy azt a természetes vagy jogi személyt, aki vagy amely olyan szerződést köt, amellyel szerződéses partnerének engedélyezi, hogy az ő útmutatása vagy felügyelete mellett gömbfát vagy tűzifát termeljen ki, olyan „piaci szereplőnek” kell tekinteni, amely az e rendelkezés értelmében vett „fát és fatermékeket” „forgalomba hozza”.
- 25 A Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint valamely uniós jogi rendelkezés értelmezéséhez nemcsak annak kifejezéseit, hanem annak szöveggörnyezetét, és annak a szabályozásnak a célkitűzéseit is figyelembe kell venni, amelynek az említett rendelkezés részét képezi (2024. szeptember 5-i W. GmbH, C-67/23, EU:C:2024:680, 70. pont).

- 26 A 995/2010 rendelet 2. cikkének c) pontja szerint a „piaci szereplő” fogalma minden olyan természetes vagy jogi személyt magában foglal, aki, illetve amely fát vagy fatermékeket hoz forgalomba a piacon.
- 27 E 2. cikk b) pontja szerint a „forgalomba hozatal” fogalmának körébe tartozik a „fa és fatermékek bármilyen módon, első alkalommal történő forgalmazása a belső piacon – az alkalmazott értékesítési technikától függetlenül –, kereskedelmi tevékenység keretében történő értékesítés vagy felhasználás céljából, fizetés ellenében vagy térítésmentesen”.
- 28 Az említett 2. cikk b) pontjában szereplő „forgalmazás” kifejezést szokásos jelentése szerint úgy kell érteni, mint amely bizonyos mennyiségű fa vagy fatermékek tulajdonjogának átruházását jelöli.
- 29 A „fa és fatermékek” fogalma a 995/2010 rendelet 2. cikkének a) pontja értelmében az alábbiakat fedi le: „a[z e rendelet] melléklet[é]ben meghatározott fa és fatermékek, kivéve az olyan fából vagy fatermékekből előállított fatermékeket vagy azok alkotórészeit, amelyek életciklusukat lezárták, és amelyeket egyébként a [2008/98] irányelv 3. cikkének 1. pontjában meghatározott hulladékként kezelnék.
- 30 A 995/2010 rendelet mellékletéből következik, hogy a „fa és fatermékek” e rendelet értelmében vett fogalma magában foglalja a „gömbfát” és a „tűzifát”, de nem foglalja magában a „lábon álló faanyagot”, azaz a kivágásra szánt, de még ki nem vágott fákat, mivel a fa e kategóriája nem szerepel e mellékletben.
- 31 Ezekből a tényezőkből következik, hogy valamely természetes vagy jogi személyt akkor kell a 995/2010 rendelet 2. cikkének a)–c) pontja értelmében vett, „fát és fatermékeket” „forgalomba hozó” „piaci szereplőnek” tekinteni, ha az alkalmazott értékesítési módszertől függetlenül első alkalommal ruhazza át a gömbfa vagy tűzifa tulajdonjogát kereskedelmi tevékenység keretében történő forgalmazás vagy felhasználás céljából egy olyan személyre, aki vagy amely a belső piacon végez tevékenységet.
- 32 Következésképpen e gömbfát vagy tűzifát úgy kell tekinteni, mint amelyet valamely piaci szereplő e rendelet értelmében forgalomba hozott, ha azt először – az alkalmazott értékesítési módszertől függetlenül – forgalmazási vagy kereskedelmi tevékenység keretében történő tulajdonjog-átruházás alapján szerezték meg a kitermelést követően.
- 33 Ami azt a szövegkörnyezetet illeti, amelybe a 995/2010 rendelet 2. cikkének b) pontja illeszkedik, meg kell állapítani, hogy e rendelet 4. cikkének (1) bekezdése értelmében „[t]ilos az illegálisan kitermelt fa vagy az ilyen fából készült termékek forgalomba hozatala”. Márpedig e rendelet 2. cikke g) pontjának megfelelően az „illegális kitermelésből származó” fa fogalma „a kitermelés szerinti ország alkalmazandó jogszabályainak megsértésével végzett kitermelésből származó” fát jelenti. Az „alkalmazandó jogszabályok” fogalma az említett rendelet 2. cikke h) pontja első és negyedik franciabekezdésének megfelelően a kitermelés helye szerinti országban hatályos, többek között a hivatalos közlönyökben jogszerűen közzétett területi határokon belüli fakitermelési jogokra és a harmadik feleknek a fakitermelés által érintett törvényes használati és tulajdonjogaira vonatkozó jogszabályokat jelöli.
- 34 E rendelkezésekből az következik, hogy a 995/2010 rendelet nem szabályozza sem a fák kivágása révén kitermelt fa tulajdonjoga megszerzésének feltételeit, sem e jog megszerzésének vagy átruházásának módját.

- 35 E feltételek és módok tehát az alkalmazandó nemzeti jog, vagyis azon állam jogának hatálya alá tartoznak, amelynek területén az érintett földterület található. A szóban forgó műveletből e nemzeti jog szerint eredő következmények alapján kell tehát meghatározni, hogy e művelet a fának vagy fatermékeknek a 995/2010 rendelet 2. cikkének b) pontja értelmében vett „forgalomba hozatalának” minősül-e.
- 36 Ami a 995/2010 rendelet által követett célt illeti, az – amint az a (31) preambulumbekzdéséből kitűnik – az illegális fakitermelés és a hozzá kapcsolódó kereskedelem elleni küzdelem. E célból e rendelet az 1. cikke értelmében különösen az említett rendelet 2. cikkének c) pontja értelmében vett „piaci szereplők”, vagyis azon személyek kötelezettségeit állapítja meg, akik vagy amelyek a fát és fatermékeket először hozzák forgalomba.
- 37 E cél megvalósításának megkönnyítése érdekében a nemzeti jog alkalmazása lehetővé teszi annak bizonyossággal történő meghatározását, hogy egy adott esetben valamely természetes vagy jogi személy a kitermelt fa harmadik személy részére történő első eladásakor tulajdonosi minőséggel rendelkezik-e, és így az ugyanezen rendelet 2. cikkének a)–c) pontja értelmében vett „fa vagy fatermékek” „forgalomba hozatalát” végző „piaci szereplőnek” minősül-e, és vállalnia kell-e az e jogi minősítésből eredő kötelezettségeket.
- 38 Ebből következik, hogy a 995/2010 rendelet 2. cikkének b) pontja értelmében vett „forgalomba hozatalnak” minősülhet az olyan szerződés, mint amelyre a kérdést előterjesztő bíróság hivatkozik, amelynek értelmében az érintett erdő kezelője engedélyezi szerződéses partnerének, hogy az ezen erdőből származó bizonyos fákat az ő útmutatása és felügyelete mellett kivágjon, és az e fakivágásból származó fát kitermelje, amennyiben e szerződés az alkalmazandó nemzeti jog értelmében azzal a hatással jár, hogy a kitermelést követően megvalósul e fa tulajdonjogának átruházása az érintett erdő kezelője és e szerződéses partner között.
- 39 Ezzel szemben, ha az alkalmazandó nemzeti jog értelmében az említett szerződés nem jár a kitermelt fa tulajdonjogának ilyen átruházásával, hanem a szerződéses partner közvetlenül és automatikusan e fa tulajdonosává válik pusztán az érintett fák kivágása folytán, a földterület kezelőjével kötött szerződés nem valósíthat meg ilyen „forgalomba hozatalt”. Még azt feltételezve is, hogy az ilyen művelet lábón álló fa forgalmazásának minősíthető, elegendő emlékeztetni arra, hogy amint az a jelen ítélet 30. pontjában megállapításra került, a lábón álló fa nem tartozik a 995/2010 rendelet értelmében vett „fa és fatermékek” fogalma alá. Ebben az esetben a forgalomba hozatal akkor valósul meg, amikor az érintett fa kitermelését végző személy annak tulajdonjogát kereskedelmi tevékenység keretében forgalmazás vagy felhasználás céljából harmadik személyre ruházza át.
- 40 A jelen ügyben a kérdést előterjesztő bíróság feladata – amely bíróság kizárólagos hatáskörrel rendelkezik az előtte folyamatban lévő jogvita tényállásának megállapítására és értékelésére, valamint a szlovák jog és különösen az egy bizonyos mennyiségű kitermelt fa létrehozására, megszerzésére és tulajdonjogának átruházására vonatkozó szabályok értelmezésére és alkalmazására – annak értékelése, hogy Rimaszombat városa az érintett erdő kezelőjeként a kitermelést követően a szerződéses partnerei által kitermelt fa tulajdonosává vált-e. Ha ez lenne a helyzet, e fa tulajdonjogának a Rimaszombat városa által velük kötött szerződések alapján a szerződéses partnerekre történő utólagos átruházása a 995/2010 rendelet 2. cikkének b) pontja értelmében vett „forgalomba hozatalnak” minősülne, feltéve hogy erre az átruházásra kereskedelmi tevékenység keretében történő forgalmazás vagy felhasználás céljából került sor, amit szintén a kérdést előterjesztő bíróságnak kell megvizsgálnia.

- 41 A fenti megfontolások összességére tekintettel az előterjesztett kérdésre azt a választ kell adni, hogy a 995/2010 rendelet 2. cikkének a)–c) pontját úgy kell értelmezni, hogy azt a természetes vagy jogi személyt, aki vagy amely olyan szerződést köt, amellyel szerződéses partnerének engedélyezi, hogy az ő útmutatása vagy felügyelete mellett gömbfát vagy tűzifát termeljen ki, olyan „piaci szereplőnek” kell tekinteni, amely az e rendelkezés értelmében vett „fát és fatermékeket” „forgalomba hozza”, amennyiben az alkalmazandó nemzeti jognak megfelelően e szerződéses partner nem válik közvetlenül és automatikusan e kitermelt fa tulajdonosává pusztán a fák kivágása folytán, hanem, e szerződést végrehajtva, e személy, aki az e fa feletti tulajdonjog jogosultja maradt, a kitermelést követően átruházza e tulajdonjogot az említett szerződéses partnerre.

A költségekről

- 42 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (ötödik tanács) a következőképpen határozott:

A fát és fatermékeket piaci forgalomba bocsátó piaci szereplők kötelezettségeinek meghatározásáról szóló, 2010. október 20-i 995/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet 2. cikkének a)–c) pontját

a következőképpen kell értelmezni:

azt a természetes vagy jogi személyt, aki vagy amely olyan szerződést köt, amellyel szerződéses partnerének engedélyezi, hogy az ő útmutatása vagy felügyelete mellett gömbfát vagy tűzifát termeljen ki, olyan „piaci szereplőnek” kell tekinteni, amely az e rendelkezés értelmében vett „fát és fatermékeket” „forgalomba hozza”, amennyiben az alkalmazandó nemzeti jognak megfelelően e szerződéses partner nem válik közvetlenül és automatikusan e kitermelt fa tulajdonosává pusztán a fák kivágása folytán, hanem, e szerződést végrehajtva, e személy, aki az e fa feletti tulajdonjog jogosultja maradt, a kitermelést követően átruházza e tulajdonjogot az említett szerződéses partnerre.

Aláírások